

ČERVEN 2003

CENA 5,- Kč

ZPRÁVY, ZPRÁVY, ZPRÁVIČKY

⑥ HLÍDEJ JMÉNO SVÉ NEBO SVÝCH SPOLUŽÁKŮ

Ve školním vestibulu hned za hlavními dveřmi již nějaký ten pátek visí nástěnka, na které si můžete prohlédnout diplomy a ocenění těch nej... Ostrováků. Pokud jste šikulkové (ať už ve sportu, zpěvu, kreslení.....) a nebojíte se měřit své schopnosti na různých soutěžích, možná tam najdete zanedlouho i své jméno.

⑥ ÚSPĚCHY OSTROVÁČKŮ

Ostrováček zpívá a zpívá a zpívá... O jeho hlásku jste se přesvědčili minulý týden na školní akademii.

14. a 15.5. byl v muzeu pořádán Jaroměřský slávek. Jako každý rok se naše škola mohla pochlubit vynikajícími výsledky. V ohni jsme sice neměli mnoho železek, ale kvalita zvítězila nad kvantitou.

I. kategorie – M. Šimálová (2.A) – 2. místo

II. kategorie – I. Nosek (4.B) – 3. místo

III. kategorie – K. Pešínová (6.B) – 1. místo

D. Nováková (7.C) – 3. místo

IV. kategorie – K. Šraibrová (9.B) – 3. místo

⑥ OHROŽENÍ MIMOZENŠTANÉ

V květnu se žáci 7. tříd naší školy zapojili do celostátní soutěže v anglickém jazyce, kterou každoročně vyhlašuje nakladatelství Cambridge University Press. Téma „Visions of the future“ (Vize budoucnosti) bylo samo o sobě zajímavé a nabízelo velký prostor pro fantazii. Do soutěže sedmáci zaslali nejen jazykově, ale i výtvarně zpracovanou „Červenou knihu ohrožených druhů mimozemšťanů“. Jejich snaha byla završena vítězstvím. Kromě získání pěkných cen jim toto umístění přineslo však i závazek – co myslíte, podaří se jim zopakovat prvenství i za rok?

⑥ ŠKOLY V PŘÍRODĚ

Když jsme se my, žáci 2. stupně, úpěnlivě snažili na poslední chvíli opravovat známky, užívali si v červnu někteří šťastlivci z řad mladších spolužáků na škole v přírodě. A kdo takhle odpočíval? No, učitelky to určitě nebyly. Ale jinak si všechno báječně užili prvňáci, druháci, třetíci

⑥ EVROPSKÁ UNIE

9.6. si devítáci připadali důležitě jako skuteční studenti. Naše škola totiž přijala pozvání místního gymnázia na besedu o vstupu naší země do Evropské unie a oni si mohli povídat (spolu se studenty

gymnázia) s poslankyní Parlamentu ČR paní Horníkovou. Některé trochu mrzelo, že zřejmě brzy vyměníme naši dobrou starou českou korunu za euro, jiní se těšili na ten SVĚT, co se jim otevírá.

① ZE SPORTU

* Fotbal

2.6. se v Jaroměři konal McDonald's Cup a naši školu kluci reprezentovali hned ve dvou kategoriích. V kategorii A za nás na stadion vyběhli malí fotbalisté z 2. a 3. tříd a získali úžasné 4.místo. V kategorii B kluci z 4. a 5. tříd „vykopali“ perfektní 6.místo.

11.6. do České Skalice vyjeli ostřílení borci z 2.stupně, aby se zúčastnili okresního kola. Sice nijak extrémně nezabodovali a gólů více dostali, než dali, ale jsem si jistá, že nás reprezentovali s chutí a my se za jejich výkon rozhodně nemusíme stydět.

* Taneč

Tanečnice z Flashe nedávno „odtančily“ na soutěž v Ústí nad Orlicí a později se vypravily i do vzdáleného Varnsdorfu, kde sbíraly cenné zkušenosti na festivalu scénického tance.

* Gymnastika

Svéfienkyňe p. Kloučka se vám všem představily, jako každoročně, na školní akademii. Možná ale nevíte, že na krajském přeboru v gymnastice obsadily ve své kategorii 3. místo.

Jedna z vašich spolužaček a zároveň jedna z gymnastek – Dáša Horáková (7.A) hájila barvy Ostrova, ale i celé Jaroměře, na přeborech ČR v závodech všestrannosti (zde musela dokazovat svou zdatnost v plavání, atletice a gymnastice). Mezi 40 mladými sportovci z celé republiky obsadila úžasné 15. místo.

② VÝSLEDKY LITERÁRNÍ SOUTĚŽE MĚSTSKÉ KNIHOVNY

Tentokrát jsme byli neuvěřitelně úspěšní. Zaslali jsme 66 prací a z nich 23!!! vyhodnotily pracovnice z knihovny jako nejlepší. Některé z „literárních skvostů“ vašich spolužáků najdete na dalších stránkách tohoto čísla. A teď, kdo byl nejúspěšnější a došel si minulý týden převzít ocenění na Josefovskou radnici:

I. kategorie – V. Flégr (2.B), J. Palatová (4.B), A. Pešová (4.B), T. Panenková (4.B), N. Hamplová (5.A), K. Ferynová (5.A), P. Feryna (5.A), T. Flégr (5.A)

II. kategorie – L. Bartoň (6.A), Ž. Hanková (6.A), M. Vávrová (6.B), T. Kuchtová (6.B), L. Voltrová (6.B), J. Gruss (7.A), M. Havlíček (7.A), V. Hofmanová (7.A), T. Kejzlar (7.A), D. Nováková (7.C), M. Jelinková (8.B), D. Sommernitzová (8.C), M. Schreiberová (9.B), L. Vágnarová (9.B), K. Bartošová (9.B).

③ KDO JE „MISSÁK“ NAŠÍ ŠKOLY?

Na naší školní akademii minulý týden byly hned v úvodu vyhlášeny výsledky malé ankety, např. nejhodnější žák apod. Bohužel ale moderátorky zapoměly vyhlásit kategorii „missák“ školy, proto vám teď jeho jméno prozradíme my – je to Ríša Prokop z 9.B!!!! (diplom mu už byl předán).

Mimochodem, vzpomínáte, jak nám bylo na Hawai,.....

④ POZVÁNÍ DO AULY

27.červen se nám blíží milovými kroky, a tak bych se ráda zmínila také o rozloučení s letošními devítáky, které proběhne jako každý rok v aule ve druhém patře naší školy. Můžete se s námi přijít rozloučit také, budeme jen rádi.

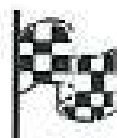
Do konce letošního školního roku nám zbývá jen několik málo dní a já doufám, že si je skutečně užijeme. Čeká nás ještě posledních pár chvil, kdy sice budeme ještě ve svých lavicích, ale nebudeme se už učit. Máme za sebou i školní akademii, na níž budeme dlouho vzpomínat, a sportovní den. Všem přeji, aby po prázdninách mohli v našem časopise číst samou chvilu, o které jsem několikrát, jako autorka zpráv, mohla psát také já.

Tímto se s vámi loučím a přeji vám nádherné prázdniny a úspěšný návrat na náš Ostrov.

Vaše už skoro bývalá spolužačka Krima (Kátka Bartošová)

RACE DRIVER

BRUNO
 POKR

Když nastartujete Toca Race Driver, tak nejprve naskočí intro, ve kterém se odehrávají

zběsilé závody. Dopředu se rve agresivní řidič, který narazí do všech aut kolem sebe a pak se to stane - narazí prudce do závodníka, který se drží na první pozici, auto se odvrhne z dráhy, udělá několik salt a převrtní se na střechu. Komentátorovi ztuhne krev v žilách a pak nastane výbuch! Všichni už běží na pomoc uhasit požár, ale marně. Na haváree by nebylo nic zvláštního, kdyby muž havarovaného auta nebyl otcem dvou synů, kterým se odráží v očích tato nehoda.....

... Po patnácti letech: synové pořádně vyrostli a stali se profesionálními jezdci. Starší bratr hledá rychle další jezdce do týmu. Tak si najme svého mladšího bratra Ryana McKezana (to jste vy).....

Po skončení intro se přesunete do luxusní kanceláře, kde si Rayen lebedí na své pohodlné židličce. Na výběr tu máme mnoho módů, co si můžeme zahrát, třeba kariéru, od níž se odvíjí příběh z intro nebo Time Trial - v něm si můžete jezdit jen tak na čas. Také tu máme Free ride a

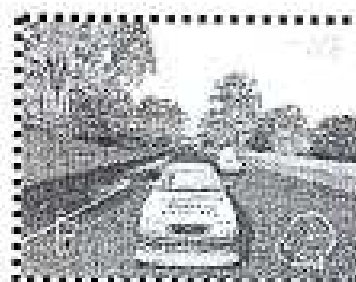
zde si můžete nacvičovat závody a vylepšovat svou techniku jízdy.

Autu tu jsou opravdu povedená, je jich asi kolem čtyřiceti, takže máte z čeho vybírat.

Demolice - Demolici si opravdu vychutnáte!! Stačí jen trochu narazit do svodidel a máte popraskaná skla, pochrumáním kapota, dveře vám litají do záněčky. Při těžší havárii vám např. praskne pneumatika nebo dokonce i odpadnou kola.

Zvuky - Zvuky jsou také hodně povedené, každé auto má svůj vlastní zvuk!! Zkušený Pařan už vědí, že u jiných simulátorů bzučí všechna auta obvykle stejně. ☹ Pokud se vám podaří auto zdemolovat úplně, slyšíte, jak se vám převodovka zasekává, motor mele z posledního, výfuk dře a zem atd. ...

Grafika - Ani s grafikou Race Drive není pozadu!! Grafika je excelentní a neznostávají ani speciální efekty - blátní plamínků z výfuku (když se dostanete do smyku, uvidíte efektní kouř a také otisk na silnici a v trávě)

Toca Race Driver je opravdu jedna z jedniček v závodních hrách, tato hra zaslouží pořádný obdiv od Pařanů závodních simulátorů. Jen neváhejte a sežehněte si tuto hru! Stojí za to!!

.....
 Grafika ---- 10/10*
 Hratelnost—10/10*
 Zvuky----- 10/10*
 CELKEM— 10/10*

 ...:M@TĚJ SLÁDEK:...

RADY NA PRÁZDNINY

JAK PŘEŽÍT DVA MĚSÍCE BEZ ŠKOLY

Dva měsíce bez školy? Bez neustálé hrozby nehlášených písemek, zbesilých úprku z hodiny na záchod nebo krátkých přestávek? To snad ani nejde vydržet.

My redakční rada, chápeme vaše rozhořčení nad touto závrtnou rychlostí, se kterou se blíží prázdniny. Proto jsme pro vás připravili pár rad.

- ⇒ Každý prázdninový den si zajdi do parku před školu, a můžeš si zavzpomínat, jak ti škola chybí.
- ⇒ Večer před spaním přemýšlej nad tím, co asi dělá tvoje milovaná třída. Napiš jí dlouhý dopis o tom, jak ji obdivuješ.
- ⇒ „Zapomeň“ na konci školního roku odevzdat nějakou učebnici a přes prázdniny si ji pročítej, nauč nazpaměť nebo si jen vychutnávej její aroma - takhle voní škola.
- ⇒ Štvi své mladší sourozence přednáškami o tom, co se budou v příštích letech učit. Případně je nauč malou násobilku nebo vyjmenovaná slova.
- ⇒ Jeď na průzkum. V okolních městech si prohlédni základní školy a povzbudiš tím své vlastenecké (tj. ostrovácké) citění zjištěním, že ta naše je prostě nejlepší.
- ⇒ Denně udělej se smutkem v očích nějaký přestupek, který by se ve škole trestal. Např. buď drzý, sed' na parapetu, jez v nevhodných okamžicích nebo se snaž přesvědčit své bližní, že Jan Amos Komenský byl první automobilový závodník.
- ⇒ Udělej si přesný rozvrh, tak jako ve škole – vstávej na osmou, svač v 9:35 – 9:55 a obědvej po 13:00. Na záchod chod' pouze v rozmezí přestávek.
- ⇒ Jdi do knihovny a půjč si nějaké výchovné knížky, abys mohl v následujícím roce své znalosti využít: např. Velká didaktika od již zmiňovaného závodníka.
- ⇒ Přelož svou oblíbenou knihu do angličtiny nebo němčiny.
- ⇒ Uloupni si kus omítky ze školy a každý večer se k němu modli.

Doufám, že jste své chutiny nad blížícím se vysvědčením zahmali smíchem.

Za 9. B Bára Klovárová

Škola končí, život velkých začíná

„Je mi smutno,“ řekl Michal a nikdo mu neodpověděl. Každý koukal na svůj stůl, telefon, na své zápisky nebo do počítače. „Slyšíte? Je mi smutno! Stýská se mi po slovech, po vtipech co jsme si vždycky říkali.“ Ale nikdo si ho nevšímal. Nikdo se nestaral o to, jak je tomu chlapičkovi u stolu v rohu. Měli své práce dost a byli rádi, že to dnes vůbec stihnou.

Ale Michalovi to všechno připadalo moc divné. Dokonce ho nikdo neokřikne, aby mlčel, když tam všechny ruší. Nikdo mu neřekne, aby se posadil a hleděl si své práce. Každý jen mlčí a podle Michala jsou všichni unavení. Ale co mu přišlo úplně nejdivnější bylo to, že se mu stýská po okřiknutí rozčileného učitele, po poznámkách v žákovské knížce, po psaní písemek, dokonce i po těch dvou klucích co si z něj vždycky utahovali.

Nikdy by si nebyl pomyslel, že se to může stát. Že místo toho, aby toužil po samostatnosti, po vlastní výplatě a po svém vlastním domku, touží stát se alespoň na jeden den zase malým dítětem. Touží sedět v lavici, houpat se, na stěně pozorovat obraz pana prezidenta a poslouchat, jak se mu učitel snaží domluvit, aby konečně přestal ničit ty židle a čmárat po lavicích. Začalo se mu stýskat po tom, o čem si dřív myslel, že je to jen otravná povinnost každého školáka, kterou každý člověk musí projít. Začalo se mu stýskat po základní škole.

Připadá mu to jako chvíle, co odevzdal klíč od šatny, co si odnesl ze šatny sáček na přezůvky a naposledy jednu vlepil tomu protivnému osmákoví. Je to jen chvíle, ale jemu je do pláče. Nikdy se tolik nezasměje, jako když paní učitelce rozdrolil na židli křídlo a ona se pohodlně posadila, pak vstala a otočila se zády ke třídě, aby něco napsala na tabuli.

To všechno mu už skončilo, stejně jako to končí každým rokem tolika mladým, teď už skoro dospělým lidem. Vezmou si na záda svůj ruksak a vydají se na vlastní pouť životem „těch velkých“, kde nikoho nebude zajímat, jak sedí, jestli tím trápí vlastní tělo nebo ten nábytek pod sebou. Nikdo se nebude starat o to, jestli je jeho vina, že rozbil tu vitrínu, nebo jestli ho opravdu někdo strčil. Aní mu už nikdo nezkontroluje pravopis a jen se tiše zasměje, když po něm bude číst nějaký důležitý dokument a uvidí hrubku.

To všechno začíná i letos pro ty, kteří strávili devět let ve světě bez starostí. Jejich cesty se sice rozešly a každý má svou vlastní budoucnost, ale - tak jako dřív měli všichni společně oslovení děti - teď se shodnou v tom, že už to nejsou ti „malí“, kterým každý odpustil. Všechno je na nich samotných. Škola končí, život „velkých“ začíná.

Za 9.A se s Ostrovským louží Bára Sedláčková

ROZHOVOR S ????????

Opět tady máte rozhovor s některou z vyučujících a je jen na vás, zda uhádnete její jméno (samozřejmě pro méně chápavější hlavičky je správná odpověď ukrytá někde v tomto čísle).

Datum narození: 29. 2. 1976

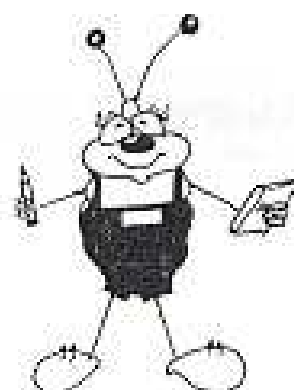
Výška: 173 cm

Barva očí: modrá

Stav: svobodná

Zvláštní znamení:

- * tvrdí, že žádné nemá
- * narozená ve znamení ryb
- * vlastní řidičský průkaz a vozidlo německé výroby
- * všestranný talent na „mnoho“ věcí

Kdybyste se měla proměnit v nějaké zvíře, jaké by to bylo a proč?
V našeho kokřípaněla, protože ho mám moc ráda a je milý a heboučký.

Jak se jmenuje a jak vypadá Váš mazlíček?

Jmenuje se Mátylda. Je to zlatý kokřípaněl, je stará 5 ½ roku, má 4 nohy, krásné uši. Ráda se koupe ve vodě a když je španavá, tak je to ještě lepší. Je roztomilá a docela poslouchá.

Co máte a co nemáte ráda z lidských vlastností?

Nemám ráda, když lidé nejsou upřímní, lžou a nemohu se na ně spolehnout. A které mám ráda? Takové ty klasické, upřímnost. Mám ráda lidi, kteří jsou hodní, ale samozřejmě to zase nemohou být noumové. Těch vlastností je hodně.

Všichni víme, že velmi bezky kreslíte. Nenapadlo Vás stát se malířkou?
Nenapadlo, to třeba přijde samo.

Jak dlouho byste se chtěla věnovat profesi učitelky?

Dokud to budu zvládat a samozřejmě, dokud mě ty děti nezničí tak, že se budu někde plazit. (smích)

Naše škola je první, na které učíte, proč jste si vybrala právě Ostrov?

Já mám v Jaroměři přitele, za kterým jsem se přistěhovala. No a pak jsem tady zůstala místo po ukončení školy. Tato škola se mi velmi líbila.

Odkud jste se do Jaroměřě přistěhovala?

Z Poličky.

Když máte přitele, plánujete i děti?

Samozřejmě. Chtěla bych mít tři.

Jakou hudbu máte ráda?

Hudbu, která je mi příjemná. Může to být od nejtvrdšího rocku až po vážnou nebo relaxační hudbu. Poslouchám hlavně rock a vážnou hudbu.

Co Vám nejvíce vadí na žácích?

Vadí mi, že jsou děti v poslední době velmi vulgární a neznají hranice. Nemají úctu, respekt, ale na této škole to není tak hrozné.

Jaké plány máte na prázdniny?

Budu pracovat na diplomové práci, takže moc odpočinku nebude. Potom pojedu s rodinou a s pejskem na chatu. A co bude dál, to se nechám překvapit.

za rozhovor děkuji Davidě Volčové a Kateřce Šimšarové (Z.C)

Kam na krátký prázdninový výlet?

Pokud jste už někdy jeli (ať už autem, autobusem nebo vlakem) přes Hradec Králové do Pardubic, určitě jste si po levé straně všimli stavby hradu na skále – to je Kunětická hora. Hrad je opravdu nepřehlédnutelný, protože se nachází uprostřed rozlehlé roviny na jediném „kopci“, který je ve skutečnosti skálou sopečného původu.

Kunětická hora (pozdně gotický hrad) představuje jedinečnou historickou i geologickou památku. Hrad za husitských válek nechal postavit „panský zrádce“ Diviš Bořek z Miletiny. Mezi další majitele patřil i český panovník Jiří z Poděbrad. Přestavba hradu začala za dalšího z vlastníků – Viléma z Pernštejna. Roku 1648 Kunětickou horu vyplnili Švédové, ale nejvíce ji poškodila těžba kamene na přelomu 19. – 20. století, kdy se část stavby zřítíla.

Naštěstí památkáři těžbu kamene v r. 1916 zastavili a dnes se mohou tedy návštěvníci procházet renovovaným hradem s nezapomenutelným výhledem do širokého okolí, který je opravdu nádherný a romantický (obzvlášť, když zapadá slunce).

Užitečné informace:

Otevírací doba: duben – říjen

sobota, neděle – 10 – 16 hodin (o prázdninách 9,30 – 17,30)

Vstupné: s výkladem – dospělí 40,- Kč, děti 30,- Kč

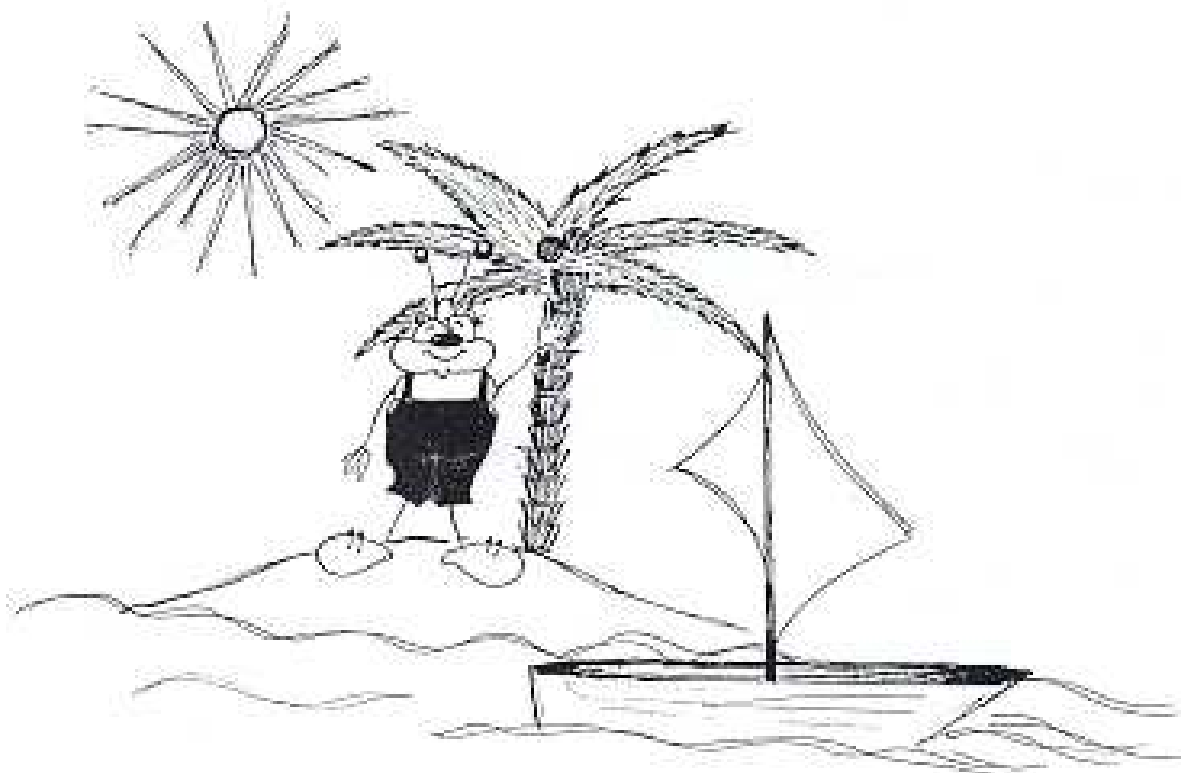
bez výkladu – dospělí 35,- Kč, děti 25,- Kč

Speciální nabídka – možnost uzavírání svateb (nedávno se zde ženil i olympionik Martin Doktor).

Doprava: nejjednodušší a nej pohodlnější je s rodiči autem

nejhezčí a nejprospěšnější vaší kondici a zdraví je pěšky (vystoupíte z vlaku v železniční zastávce Stéblová a zbylých 7 km loukami a lesem hravě zvládnete)

Pěkné prázdninové toulky vám přeje Jakub Grass (7.A)

ODPLOUVÁME!!!!!!!!!!!!

Vlastní hlavou

Jako každoročně vyhlásila Městská knihovna v Jaroměři literární soutěž - letos na téma „Já sním...“

A Ostrováci opravdu hodně sní. Nikdy snad paní knihovnice nečetly tolik vašich prací (zaslali jsme jich 66) a nikdy ještě tolik Ostrováků nezískalo ocenění. I my jsme pro vás některé z „vašich sní“ vybrali, možná to nejsou ty nej..., které vyhrály, ale i tak stojí za to, abyste si je přečetli.

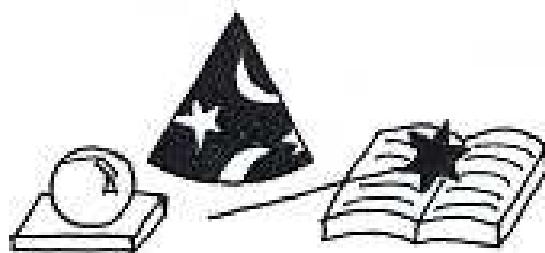
Můj sen

Přála bych si, abych byla malá čarodějka a uměla kouzlit. Bydlela bych v lesní jeskyni a chodila do školy kouzel a magii. Měla bych spoustu kamarádů. Kromě čarodějek a čarodějů také lesní žínky, čertíky, hejkala a meluzínu.

S nimi bych běžela po lese, tancovala a vymýšleli bychom spolu různá dobrodružství. Někdy bychom zkoušeli kouzla, která jsme se naučili ve škole. Například proměnit kámen v čokoládu nebo šišku za lízátko. Ale také bychom uměli kouzla, kterými můžeme někomu pomoci. Třeba vařit léčivé odvary z bylin nebo míchat všelijaké hojivé masti. Také nesmím zapomenout, že bych chtěla mít velkou ochočenou sovu, která by se jmenovala Bystrouška.

Vím, že takový sen se mi nikdy nesplní, ale i toto snění je pěkné.

Kristýna Novotná (4.B)

Já sním

Já sním, že budu mít cukrárnu - velkou, prosklenou, plnou zboží a zákazníků. V té cukrárně by byly stovky, ba i tisíce zákusků, bonbónů, sušenek, zmrzlin a jiných pamlsků. Do vysněné cukrárny by zákazníci chodili ze všech koutů světa. U vchodu zákazníky vítá vždy usměvavý personál, který má na sobě elegantní šaty.

Do oné cukrárny se vozí zboží z celého světa. Cukrárna stojí na krásném malebném místě u rozlehlého javorového lesa, který se na podzim pokaždé vybarví nádhernými barvami. K cukrárně vede široká cesta, tvořená barevnou mozaikou. U cesty rostou různé druhy květin, od skvostných růží, až po žluté tulipány.

V prostoru cukrárny stojí plno stolů a židlí, na každé židli je polštářek pro příjemné posezení. Na stolech stojí křišťálové vázičky s voňavými květy.

V mé vysněné cukrárně je vždy čisto a voní to v ní různými vůněmi. Každý zákazník se rád do mé cukrárny vrací i s přáteli.

Ladislav Bartoň (6.A)

Můj sen

Každý večer než jdu spát,
podívám se akorát,
na nebe co se třpytí
jako sen, už těším se ...

Snů má každý člověk plnou hlavu,
můj sen však je - vystudovat Farnu.

Když chce někdo dosáhnout
velikého úspěchu,
musí se víc věnovat
stále svému prospěchu.

Ne vždy myslím na školu,
kdo má zvládnout tolik úkolů?
Někdy, když si dávám malou procházku,
také myslím na lásku.

Na lásku a na můj sen,
žít jak jedna z princezen.

Lucie Müllerová (8.A)

Já sním ...

Konečně! Slunce ztrácí na síle a paní noc pomalu rozprostírá svůj černý plášť na tanečním parketu plném blyštících se tanečníků. Byl to perný, vysilující den a já uléhám do nadýchaných peřin, nechávajíc se snovými vílami unášet do říše kouzel a nesplněných přání, kde není nic nemožné.

Sny se mění jako počasí, a tak si bohužel nemohu vybrat to, čím nebo kým bych se chtěla stát, a co bych si přála prožít. Možná by nebylo špatné si na kratičký okamžik zaplavat v azurově modré laguně společně s pestrobarevnou škálou mořských rybek a jiných potvůrek z hlubin. Ležet pod žhnoucím sluncem na písčité pláži a opájet se čerstvým chladivým kokosovým mlékem.

Nemusím mít v kapse ani korunu, ale můžu prozkoumat každý kout modré planety. A co víc, třeba i celého vesmíru se všemi magickými galaxiemi... Avšak není všechno zlato, co se třpytí, a tak i toto má své zákeřnosti. Nikdy nevíte, co zrovna prožijete, a proto se může stát, že místo romantické panenské přírody se ocitnete v samotném žhnoucím pekle a roztomilou faunu vystřídají strašlivá stvoření pykající za své pozemské hříchy.

Jediné, co pak zbývá je doufat, že vás slunce oblaží svými paprsky a vy se probudíte ...

Kateřina Špringerová (9.B)

Sním

*Sen je jako milion růží,
sen je to, co se nedá napsat tuší.*

*Sen je jako hvězda na obloze,
sen je krajina
ztracená v husté mlze.*

*Sen je ta nejkrásnější věc,
sen je jako vzácná zlatá klec.*

*Sen je pro mne jako bouře,
co nad vším má moc.*

*Sen je pro mne jako měsíc,
co září celou noc,
avšak se svítáním odchází...*

Martina Schreiberová (9.B)

O čem sním

*Sním o pláži písčité,
kde prohání se koně.
Je tam moře vlnité
a ty koně jsou jen pro mě.*

*Já projíždím se na koních
A na to moře hledím.
V tom náhle zvonek
a už v trávě sedím.*

*Ta tráva je tak zelená,
až z toho bolí oči.
A beruška červená,
na mou dlaň skočí.*

*A když v kraji, kde není nouze,
následně se ocitnu.
Nebojím se, možná pouze,
že už brzy procitnu.*

Ladislava Větrová (6.B)

Deník Ostrováka

Rady pro ty, kteří by si chtěli začít psát deník

Bliží se prázdniny, ve škole se už moc neučí, ty očekáváš plno nových zážitků a to je právě ten správný čas začít psát.

A jak na to?

Kup si nějaký sešit (nejlépe v tvrdých deskách), nápaditě si ho nadepiš (fantazii se meze nekladou, takže pro někoho je ten nejlepší nápis *Můj deníček*, pro jiného třeba *Akta X*).

Každý den si nejprve napiš datum a pak už můžeš začít svěřovat nepopsaným stránkám své sny, pocity, radosti, strasti, kdo tě pořádně naštvál, jak je svět nespravedlivý nebo naopak krásný, kde a s kým jsi prožil(a) nezapomenutelné zážitky.....

A pokud budeš mít náladu, můžeš i něco k některým dnům nakreslit, nezáleží na tom, že nejsi žádný(á) Picasso.

A nezapomeň si vymyslet tajnou skrýš, kam deník vždy uschováš před nepovolanýma očima.

A teď ukázka deníku, který je rozhodně deníkem s velkým D:

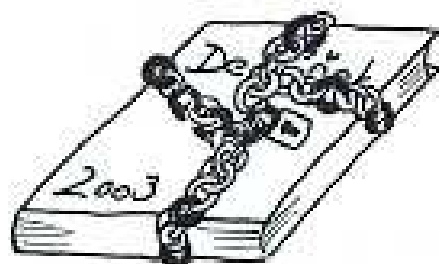
Z Deníku kluka, co ho škola rozhodně baví (a nebo ne?)

Pátek 13. června 2003

Jáčku, tak jsem zase ve škole a kolem sebe vidím jen ty lhotejně obličejе mých spolužáků. Zdá se, že v této škole skutečně není nikdo, kdo by mi byl alespoň trochu intelektuálně roven. Dokonce jsem se už snížil k tomu, že jsem se chtěl bavit s tou podřadnou lízou, co se mnou chodí do třídy, ale k mému velkému překvapení o to nestáli. Z nějakého nepochopitelného důvodu je rozlištostnilo, když jsem podoškl, že nemají v pořádku sešity a po mé dobré výře k jejich projevům v hodinách to chvíli vypadalo, že mě zlymčují! Skutečně nevím, kde se v nich ta zlost bere? A když jsem jim pak dal ještě jednu kancť a navrhnul jsem, abychom si ukrátili přestávku dějepisnými kvízy, vysmáli se mi do obličejе! Cožpak jim učení nepříjde zábavné?!?

Tak nevím, jestli jsem vám dala ten správný příklad, ale vy to nějak vymyslíte. Vždyť jste Ostrováci!

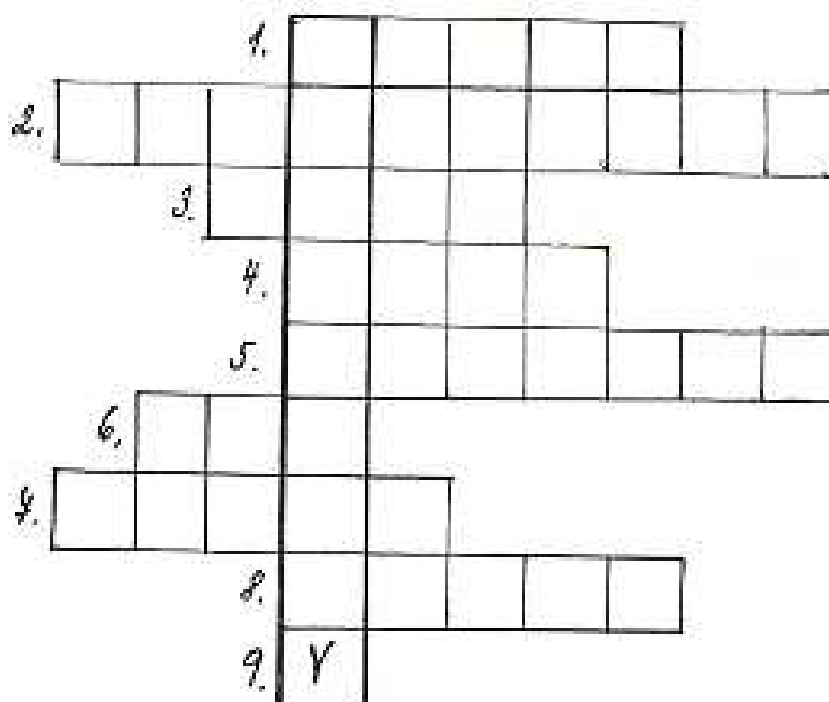
Nikola Dostálová (7.A)

ZADÁNÍ PRO 1. STUPEŇ

---- Minikřížovka ----

1. Hrad z
2. Předmět na 1. stupni,
který se zabývá přírodou
3. Sluníčko vychází
4. Roční období, kdy sněží
5. Před deštěm nás chrání
6. Opak noci
7. Do schránky házíme
8. Cukrovinka, která studí

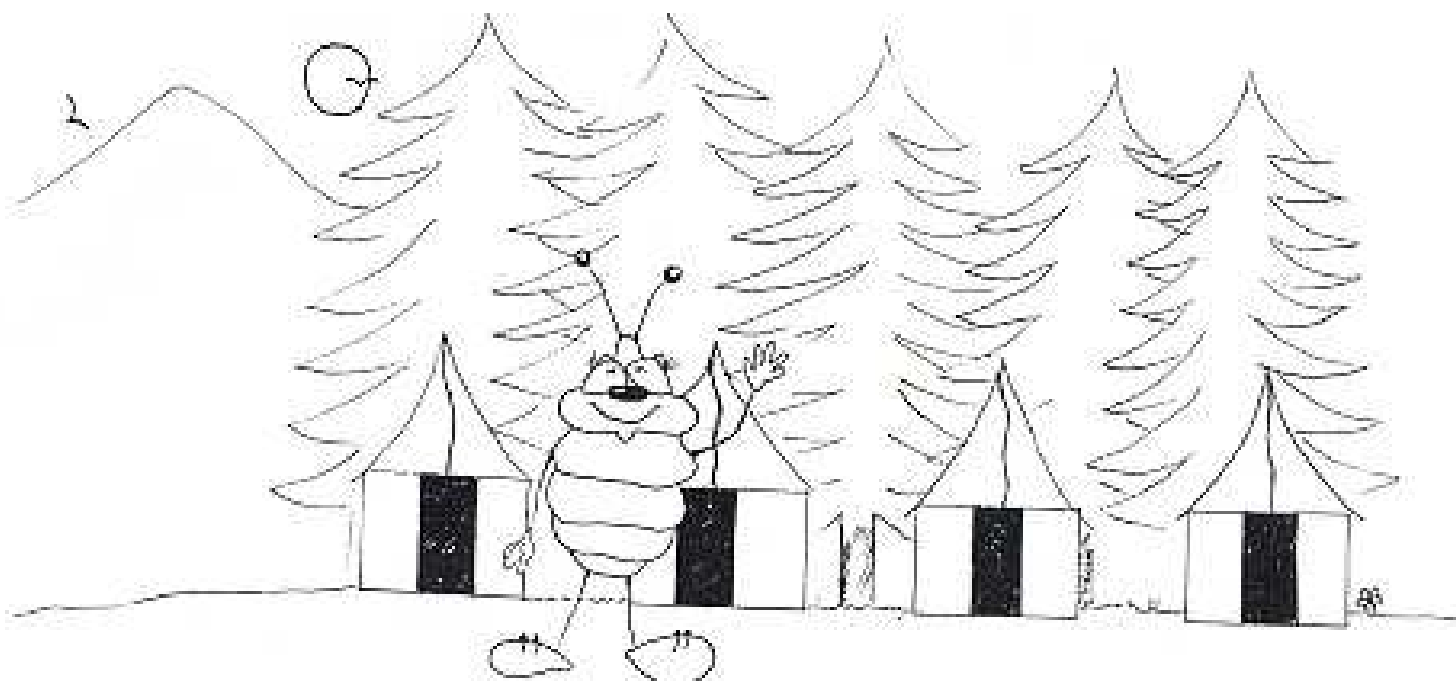

Minikřížovku připravila K. Šnáblová (7.C)

Hledej na těchto dvou zdánlivě stejných obrázcích 5 rozdílů
(řešení najdeš někde uvnitř tohoto čísla)

Nad'a Voltrová (7.C)

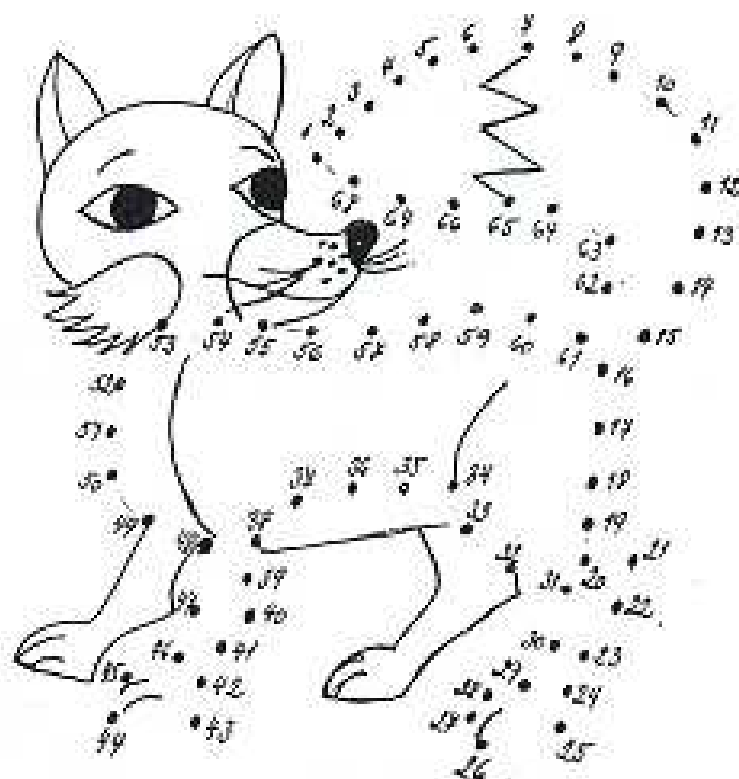

Omalovánka – Čmelda na táboře (samozřejmě na Branžeži)

Nad'a Voltrová (7.C)

Kolik zvířat je v tomto
podivném živočichovi ukryto?
(řešení najdeš někde uvnitř tohoto čísla)

Spoj čísla a dokreslí lišku.

„Moudrosti“ opsané z vašich písemek

Přirodopis

* u osmáků:

Čím se liší končetiny sudokopytníků a lichokopytníků? – Sudokopytníci šlápnou sudou nohou, lichokopytníci šlápnou lichou nohou.

Popiš ústní dutinu – Začíná ústním otvorem, probíhá celým tělem a končí konečným.

K čemu slouží bránice? – K mimice

K obraně a ochraně svalů

Ke smíchu

K vydávání zvuků

Jaké druhy svalstva znáš? – Stahovací a natahovací

Jak se jmenuje nejmenší savec na světě? – Klokán obrovský

A kdybyste to náhodou nevěděli, tak nervovou soustavu řídí mozek, ve kterém jsou uloženy naše vědomosti (např. kdo má mozek duň, ten je hloupý).

* u deváťáků

Uveď příklad potravního řetězce – Žížala leze v zemi, rybář ji vyryje, vezme si ji na ryby, chytí na ni kapra. Toho rybář sní a kočka hodí kůstky, kůstky se kočka zapichnou do krku a umře. Pak se kočka zahrabe a sežerou ji žížaly.

- Včela opyluje rostlinu → med → medvěd med sežere → lovec zabije medvěda a sní ho → medvěd byl nemocný → lovec zemře → plisně ho rozloží a brouci sežerou.

Dějepis v 8. B

Marie Terezie a Josef II. byli bratřenci.

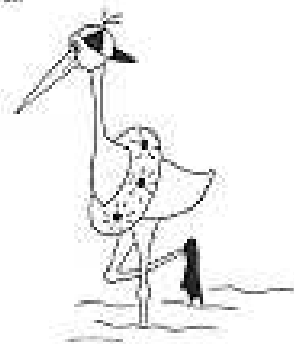
Mezi představitelé klasicismu patří L. van Beethoven a J. Werich.

Občanská výchova v 9. A

Jaké jsou pravomoci prezidenta? – Uděluje amnestii.

Česťino v 5.A

Nakonec se děti střelovaly do ubohého sněhuláka sněhulákovými koulemi.

A protože se s kamarády ze školy možná dva měsíce neuvidíš, pošli jim alespoň SMSku. Třeba některou z těch, co vám doporučuje Nikola Dosťalová:

Seznamil jsem se s ní už na základce, ale tenkrát pro mne nic neznamenal. Nedávno jsem ji zase objevil. Je moudrá, zajímavá, ale všichni mi říkají, že jsem blázen, že s ní vsude chodím. Ale mne se líbí. Je chytrá a má plno dobrých nápadů. Je to Příručka mladých svistu!

Dobry den, jmenuji se Slintavka a preji Vam dobrou clut.

Mladezi do 18 let nenelevejte. Mladez je sikovna, naleje si sama.

Uis co je nadmerne sucho? Kdyz strom honi psa.

Povídání na přání - s třídními deváťáků

Pro ostřílené Ostrováky bychom ani nemuseli psát jejich jména, pro ty ostatní připomínáme, že IP je p. učitelka Praislerová (9.A) a SS je p. učitelka Soukalová (9.B).

Jaký pocit jste měla, když jste nás, letošní deváťáky, dostala v 5. třídě do rukou?

IP - *Tak, říkala jsem si, co mi asi tak čeká, když mám před sebou takový pytel blech, z kterých musí člověk udělat prakticky lidu.*

SS - *No, on je to pro každého třídního trošku šok, když v lavicích místo „životem unavených“, ale na druhou stranu i ostřílených deváťáků, sedí najednou někdo podstatně menší, mladší, temperamentnější. Vždycky to je trochu adrenalinové dobrodružství: ty, co znáte pět let, máte už prokouknuté (a oni naopak přesně vědí, co znamená každý učitelův pohled a gesto), ale pátáci, to je skok do neznáma.*

Ve kterém období jsme vás dokázali nejvíce naštvat a vytočit?

IP - *To bylo, když vřelohla puberta. Tak od pulky osmičky asi do toho začátku devítky.*

SS - *To snad nebylo ani období, to se prolínalo během celých těch pěti let. Občas jsem byla opravdu pěkně naštvaná. Ale vy jste vždycky poznali, že jste to už přehnali a najednou jste zas byli jako beránci. Takže s vámi to bylo jako na horské dráze – nahoru, dolů – vlastně celou dobu.*

Byl však alespoň jeden okamžik, kdy jste si řekli, že vám budeme schůzet?

IP - *Tak to víš, že jo. Na všechny člověk vzpomíná a našťastí si pamatuje to hezké, protože příroda to zařídila tak, že to šerední se spíš zapomene.*

SS - *Byl a ne jeden, ale to vy dobře víte (to byla ta horská dráha „nahore“).*

Neomrzelo vás třídnictví po pěti letech práce s takovým „materiálem“? Budete třídní i příští rok?

IP - *Jestli budu příští třídní, to není jenom moje záležitost, ale pokud bych měla být, tak tu třídní vezmu. A jaký jsem měl a materiál: no, mýma rukama už za ty roky, co učím, prošlo takového materiálu, že se musím snažit, aby mě jen tak nerozházet.*

SS - *Vypadá to, že budu. A tentokrát to není „skok do neznáma“, protože v té třídě už letos učím a vím, do čeho jdu. Což je příjemná změna.*

Uleví se vám, až se letos za deváťáky naposledy zaklapnou dveře?

IP - *Určitě se mně uleví v tom ohledu, že to je velká zodpovědnost, abyste se vybavili dál pro život a abyste ještě nespadli do nějakého průvihu. Z jistého pohledu se mi uleví, ovšem za dva měsíce mě tyto starosti čekají opět.*

SS - *Nó, jak se to vezme. Na jednu stranu skončí ta spousta práce, kterou s sebou každý konec školního roku učitelům přináší a i nám začnou prázdniny. Na druhou stranu vím, že se mi po prázdninách nevrátíte, že ztrácím něco, co bylo pět let součástí mého života. Jste už čtvrtá třída, se kterou se budu loučit a vím, že mi bude smutno.*

Děkujeme za rozhovor a přejeme vám, aby vaši budoucí štáti byli alespoň o trochu lepší než elita, která vám letos odchází a aby vám dělali stále samou radost.

Kačka Bartošová (9.B) a Gabča Dítělová (9.A)

Redakční rada: K. Bartošová, L. Vágnerová, B. Klevarová (9.B), B. Sedláčková (9. A),
D. Balounová (8. B), N. Voltrová, K. Šnábllová, M. Sládek, M. Zmítka (7. C),
N. Dostálová, J. Gruss, D. Gildernová, L. Stará (7. A), E. a L. Voltrovy (6. B).

Šéfredaktorka: G. Dítělová (9. A)

Další spolupráce: S. Soukalová, J. Schovánek

Ilustrace s. 7 – Nad'a Voltrová (7.C) a s.8,9,10,11,14 – Lenka Vágnerová (9.B)

Správná řešení: Rozhovor byl s paní učitelkou Milénou Kozlovou

Tajenka křížovky – Prázdniny // 5 rozdílů (tužka, mašle, spona na botě, přezka na tašce, číslice na knize) // 10 zvířat v jednom živočichovi

Vtipy na poslední stráně pro vás připravila Bára Sedláčková (9.A)

VTIPY NA LÉTO

„Mami! Nesu dobré zprávy!“
„Takže máš vyznamenání?“
„To ne, ale jsem nejlepší z těch, co propadli!“

Pan učitel dává vysvědčení
Evě, která málem propadá ze
čtyř předmětů! „Evičko, Co
v té škole děláš? Ty se mi
vůbec nelíbíš.“
„Však vy taky nejste žádný
krasavec pane učiteli!“

„Pane učiteli Morávku, tu
pětku si můj syn na
vysvědčení přece
nezasloužil!“ „Já vím, ale
horší známka už není!“

V Itálii v kavárně:
„Proč posiláš Katce
Š. tu prázdnou
pohlednici?“ „Ale,
Pohádali jsme se a
zrovna spolu
nemluvíme.“

Na policii zvoní
telefon:
„Přijďte!
Rychle
přijďte! Je
tady kočka!“
„Ale přece se
nebudete bát
kočky! Kdo
vůbec jste a kde
bydlíte?“ „Já
jsem
Novákovice
papoušek a oni
odjeli na
dovolenou!“

Pan učitel Jandík zabloudí
na Sahare a pláze se pouští.
Konečně se dostane k oáze.
„Vodu! Vodu!“ „Nemáme,“
říká beduín. „Tady máme
jen kravaty.“ Vyčerpaný
pedagog se vleče dál, až se
dostane k další oáze.
„Vodu! Vodu!“ „Pojďte dál.
Ale kde máte kravatu? Bez
ní vás dovnitř pustit
nemohu.“

„Tak co, Adame?
Kolik jsi dnes
nachytil ryb?“ „S tou
co chytinu za chvíli to
bude jedna.“

„Představ si, Brňo, že hned
první prázdninový víkend má
být padesát stupňů!“
„To není možné!“
„Ale je! Dvacet pět v sobotu a
dvacet pět v neděli.“

Honza S. a Kuba S. si o
prázdninách vyjeli po dlouhé době
na kolech, ale uprostřed cesty Kuba
pichl duši. Honza prohlíží škody a
soudí: „Není to tak hrozné.
Pneumatika je vyfouklá jen dole.“

„Mili děvčáci, tohle
je naše poslední
hodina matematiky,
tak vám udělám radost
a budeme počítat
s kalkulačkami.“
„Hurá!!!“ „Tak, kolik
je 64 kalkulaček bez
27 kalkulaček?“